

Ejti Štih

RDEČE IN ZLATO

14. 6.–20. 7. 2024

MMC KIBLA/KiBela

Slikarsko izražanje Ejti Štih je direktno, ostro, precizno in iskreno. Kot slikarski esejistični pričevalec prikazuje tako lepote kot grozote življenja, vse dobro in slabo, kar človek premore. Je srčni življenjski popotnik, ki ljubi življenje in ga z veliko empatije čuti in zaznava.

Njene slike z lahkoto prodrejo v nas kot puščice. Slikarska resničnost vizualne pripovedi je sestavljena iz močnih barvnih polj, težkih tematik in človeških usod. Človeške figure in telesa v gestualnosti in izraznosti figur mejijo na karikature in so značajske silovito poudarjene. Upodablja specifično slikarsko estetiko sveta, ki ga opazuje in ki jo obdaja.

Kot slikarski zrcalni kronist zaobjame zgodbe ljudi in krajev, v katerih živi in v katerega se usmerijo njene oči in srce, ki ga nato skozi svoj življenjski medij slikarstva svojstveno in karakteristično prezrcali in preusmeri nazaj v svet. Mnogi, ki nimajo glasu, dobijo skozi njene slike glas.

Najprej nastopi zgodba, trenutek, dogajanje, specifična tematika, ki pridobi njen fokus in popolno pozornost. Njen motiv je človek. V vrtincu ustvarjalnosti deluje intuitivno. Začne z ozadjem. Začetne linije figur, ob uporabi čopičev, ki imajo dolge dlake, skoraj spominjajoč na kaligrafijo, v hitrih potezah postavi linijske silhuete podob.

Slika z akrilnimi barvami, ki ji dajejo ob hitrem sušenju možnost in svobodo hitrejšega slikanja, toka misli, roke in intuicije. Velikopoteznost barvnega ozadja uteleša sliko, jo zapolni, naredi prostornino neskončno in hkrati figuram daje življenjski oder.

Postavitev prostora v sliki kot tudi svetloba in senca dajejo teatralno vzdušje, ki nam z imaginarnimi kulisami odpirajo ali zapirajo poglede in ob snopu svetlobe, ki kot žaromet ali svetlobni žarek usmerjajo naš pogled na dogajanje.

Vsaka barva se nas dotakne in nas prevzame s svojo simbolno pomenljivostjo. Rdeča barva nas preplavlja in obdaja, naseljuje in hkrati brezčasno bivajoče prodira skozi zgodovino človeštva. Od bojne in vojne barve, od političnih do vladarskih moči, od intimnih do ljubezenskih žanrov, od rojstva in klanja, od magičnosti in ognjevitosti, od toplega gnezda in zaščitenosti, od veličastne kraljevske, do življenjsko rdeče vode. Rdeča preprosto rdeče vstopi v nas.

Rdeča govori o močni življenjski barvi, ki se nas lahko na nešteto poljih znotraj naših življenj dotakne. S svojo močjo in veličastnim pridihom nas osvaja, zapeljuje, prav tako nas lahko varuje, pestuje in prizemljuje, a lahko nas tudi straši, preganja in uničuje. Govori o večjih čustvenih in življenjskih premikih, kjer nam ob srečanju in stiku s premiki tovrstno močno izkustvo tektonsko zdrsi v naše najgloblje globine, nas lahko rani, gane, celi, zdravi, rojeva, presune, ljubi. Dopolnite sami.

Ejti Štih
RDEČE IN ZLATO
14. 6.–20. 7. 2024

MMC KIBLA/KiBela, Ulica kneza Koclja 9, Maribor
Odpiralni čas: od ponedeljka do petka od 10. do 18. ure, v soboto od 10. do 14. ure

Skoraj nobena druga barva ne premore šelesteti s tako široko razprostrto zgodovinsko-življenjsko pahljačo kot rdeča.

Materializacija rdeče v slikarkinih slikah aktualne razstave *Rdeče in zlato* ima funkcijo ključnega gradnika, ki ustvarja, vzdržuje in vseskozi napaja zemeljsko-življenjski oder slikam, gradi kuliso, ki žari, diha in bije rdeče.

Rdeča barva ni zgolj barva, ampak personificira prostorske dimenzije, v katerih vzniknejo figuralne oblike, ki pričajo o svojih usodah. Rdeča atmosfera prinaša s sabo empatično miselnost. Rdeča prostornina postane lastni lik, eden izmed glavnih figur, kot prostorsko bitje, ki čuti in občuti, uokvirja čutno življenjske situacije in obenem izliva čez okvirje prebojnost in kruto zemeljskost kot brutalnost življenja, kjer človeštvo mojstrsko prikazuje svoje senčne plati razčlovečenja in apatične nehumanosti.

Temačni obrazi z zlobnimi pogledi prebivajo v senci in govorijo o podaljškem zlu, teme in negative, ki pritlehno in barbarsko vladajo. Naslikani prizori obtežijo srce. Beg, sram, upor, moč, nemoč, brezupje, žalost, zlo.

Ob prehajanju skozi površine slik in ob usmerjenem fokusu na barvno skalo nenadoma zašelesti vijolična, s katero med drugim slikarka tudi senči svoja dela. Zlata barva po drugi strani diha božanskost, nadzemeljsko večnost. Stoji sama zase, tiha, a prezentna barva, čakajoč, da nas popelje v svobodo, skozi zlata nebeška vrata, okno ali nebo, ki jih bomo prej ali slej prešli vsi ob zapuščanju naše zemeljskosti.

Barvni učinek je tisti, ki nas očara, in čar barvnega učinka je možno videti in zaznati le s srcem. Prav tako kot je možno z dobrim in sočutnim srcem biti človek.

Kot civilizacija naj bi nas ščitila in varovala naša človečnost. A v človeku biva več vrst človeške narave. Vprašanje je, katero vrsto hranimo. Ob visoki zmožnosti sočutja se predpostavlja, da je civilizacija dovolj visoko razvita, posledično, da razume razlike in različnosti drugih in drugačnih ter lahko izhaja iz razumevanja, spoštovanja in sprejemanja, in deluje iz skupnega imenovalca, da smo vsi v prvi vrsti ljudje in vsi smo enako pomembni.

Med drugim obstajajo trije krovni odnosi, ki nas precej usmerjajo in naravnavajo na naših življenjskih poteh. Prvi odnos je odnos, ki ga ima človek sam s sabo. Drugi odnos je odnos, ki ga ima človek z drugimi. In tretji odnos je odnos, ki ga ima človek s svojim okoljem. Bivanje na Zemlji je kompleksno in neizmerno močno prepleteno tako s svetlobo kot s temo, a vprašajmo se, kje in kako stojimo kot posamezniki, kakšen odnos imamo do sebe, drugih in okolja ter kje stojimo kot družba?

Naši človeški problemi so univerzalni in najdemo jih lahko na vsakem kontinentu, v različnih variacijah in jakostih. Kaj je prav in kaj narobe, globoko v sebi vemo vsi.

– Nina Šardi

BIOGRAFIJA

Ejti Štih se je rodila 25. novembra 1957 v Kranju v Sloveniji. Študirala je na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani, po diplomu pa se je izobraževala pri akademskemu slikarju Krstu Hegedušiču v Zagrebu na Hrvaškem.

Od leta 1982 živi in dela v Santa Cruzu de la Sierra v Boliviji. V dosedanji umetniški karieri se je ukvarjala s slikarstvom, kiparstvom, keramiko, instalacijami in grafiko. Ilustrirala je knjige, z ilustracijo je opremljala revije in časopise, oblikovala pa je tudi plakate. Poučevala je risanje in slikanje v Ateljeju vizualnih umetnosti in Puerta abierta v Santa Cruzu.

Kot kostumografinja in scenografka je sodelovala pri več kot petdesetih gledaliških predstavah v Sloveniji, Boliviji in Španiji. Oblikovala je tudi maske in karnevalske kostume.

Skrbela je za opremo cerkev za Mednarodni festival renesančne in baročne glasbe Misiones de Chiquitos v Boliviji.